

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: Udrag fra UNG ALVER.

Citation: Aarestrup, Emil: "Emil Aarestrups samlede skrifter", i Aarestrup, Emil: *Emil Aarestrups samlede skrifter*, udg. af Hans Brix ; Palle Raunkjær , C. A. Reitzel, 1976, s.33.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aare01val-shoot-idm140382757091072/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Emil Aarestrups samlede skrifter

XXVII Jeg var kun et lidet Noer,
Min Moder sad ved Teen;
Ind da kom de Trolde,
De gjorde os stor Meen.

XXVIII Min Fader hug de Hovdet fra,
Udi den Borgegaard,
Hvor livløs nu, som Stene,
Hans gode Kjemper staaer.

XXIX Min Moder ligger i sorten Muld,
Alt under grønne Lind,
Ingen kom da siden
Af Borgen ud eller ind.

XXX Den mægter kun at frelse mig,
Som Raad af Død mon faae,
Som Tryllesværdet fører,
Den Jotun sliber paa.

XXXI Og kan kun saadan frelse dig,
Da er det sikkert mig;
Du sig kun hvorledes,
Jeg redder, Hulde, dig!

XXXII Lovet være Himlens Gud,
Est du min Frelser kjær!

Rid dig rundt om Borgen,
Alt med dit blanke Sværd.

xxxiii Rid forbi det Borgeled,
Vel trende gange tre!
Sagt det er at Under
Heel store da vil seee.

xxxiv Ung Alver red om Borgeled,
Vel trende gange tre;
Store var de Under,
Han brat da fik at see.

xxxv Jorden bæved trindt omkring,
Det blev den svarte Nat.
Derpaa med langsom Torden
Fremlyste Dagen brat.

xxxvi Guldklokken høit fra Taarnet klang,
En Stork derhen sig svang;
De blanke Mure skinned,
Den høie Port opsprang.

xxxvii Glammed bidske Hunde høit,
Stamped stolten Hest;
Ind reed Alver atter,
Alt som han kunde bedst.